SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 30. aprila 2009 *

V zadevi C-75/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 8. februarja 2008, ki je prispela na Sodišče 21. februarja 2008, v postopku

The Queen, na predlog:

Christopherja Mellorja,

proti

Secretary of State for Communities and Local Government,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C.W.A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot (poročevalec), K. Schiemann, P. Kūris in L. Bay Larsen, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za C. Mellor R. Harwood, barrister, in R. Buxton, solicitor,

– za vlado Združenega kraljestva L. Seeboruth, zastopnik,

– za Komisijo Evropskih skupnosti P. Oliver in J.-B. Laignelot, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 22. januarja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 (UL L 156, str. 17, v nadaljevanju: Direktiva 85/337).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med C. Mellorjem in Secretary of State for Communities and Local Government (minister za skupnosti in lokalno samoupravo, v nadaljevanju: minister), glede tega, ali je treba obrazložiti odločitev pristojnega nacionalnega organa, da ob obravnavi zahteve za soglasje h gradnji bolnišnice, ki je projekt, za katerega velja Priloga II k Direktivi 85/337, ne presodi vplivov na okolje (v nadaljevanju: PVO).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Člen 2(1) Direktive 85/337 določa:

„Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pred izdajo soglasja za izvedbo presodijo vplivi projektov, ki bodo, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, verjetno pomembno vplivali na okolje.

Ti projekti so opredeljeni v členu 4.“

4 Člen 4 Direktive 85/337 določa:

„1. Ob upoštevanju člena 2(3) se projekte, ki so našteti v Prilogi I, presoja skladno s členi 5 do 10.

2. Ob upoštevanju člena 2(3) države članice za projekte, ki so našteti v Prilogi II, s:

a) preverjanjem za vsak primer posebej,

ali

b) pragovi ali merili, ki jih postavi država članica,

odločijo, ali se bo projekt presojal skladno s členi 5 do 10.

Države članice se lahko odločijo za uporabo obeh postopkov, navedenih v a) in b).

3. Med preverjanjem za vsak primer posebej ali postavljanjem pragov ali meril za namen odstavka 2 se upoštevajo ustrezna izbirna merila, določena v Prilogi III.

4. Države članice zagotovijo, da je odločitev pristojnih organov v skladu z odstavkom 2 na razpolago javnosti.“

5 Člen 6 Direktive 85/337 določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da imajo organi, ki se bodo verjetno ukvarjali s projektom zaradi svojih posebnih okoljskih odgovornosti, možnost izraziti svoje mnenje o informacijah, ki jih je priskrbel nosilec projekta, in o prošnji za soglasje za izvedbo. V ta namen države članice določijo organe, s katerimi se mora nosilec projekta posvetovati, bodisi na splošno ali pa za vsak primer posebej. Informacije, zbrane skladno s členom 5, se posredujejo tem organom. Podrobnejše ureditve posvetovanja določijo države članice.

2. Javnost se obvesti prek javnih objav ali drugih primernih načinov, na primer razpoložljivih elektronskih medijev, o naslednjih zadevah varstva okolja že na začetni stopnji postopka sprejemanja okoljskih odločitev iz člena 2(2) in najpozneje takrat, ko jih je mogoče razumno posredovati:

a) zahteva za soglasje k posegu;

b) dejstvo, da je za projekt treba izvesti postopek presoje vplivov na okolje […];

[…]

d) vrsta možnih odločitev ali osnutek odločitve, če obstaja;

[…]

f) navedba rokov in krajev, kje in na kakšen način so ustrezni podatki dostopni;

g) podatki o določbah za sodelovanje javnosti v skladu z odstavkom 5 tega člena.

3. Države članice zagotovijo, da se v okviru razumnih rokov omogoči zadevni javnosti dostop do naslednjega:

a) katerih koli podatkov, zbranih v skladu s členom 5;

b) v skladu z nacionalno zakonodajo, do glavnih poročil in obvestil, danih pristojnemu organu ali organom v času, ko je zadevna javnost obveščena v skladu z odstavkom 2 tega člena;

c) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do podatkov o okolju […], drugih podatkov, kakor so navedeni v odstavku 2 tega člena, ki se nanašajo na odločitev v skladu s členom 8, in ki postanejo dostopni šele potem, ko je prizadeta javnost že obveščena v skladu z odstavkom 2 tega člena.

4. Prizadeta javnost dobi zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v postopkih okoljskega odločanja v skladu s členom 2(2) in je tako upravičena izraziti predloge in mnenja, ko so pristojnemu organu ali organom pred odločitvijo o zahtevanem soglasju k posegu odprte vse možnosti.

5. Države članice podrobno določijo ukrepe za obveščanje javnosti (na primer z letaki v določenem dosegu ali objavo v krajevnih časopisih) in za posvetovanje z zadevno javnostjo (na primer s pismenimi prispevki ali z javno anketo).

6. Zagotovljeni so razumni časovni okviri za različne stopnje, tako da je dovolj časa za obveščanje javnosti in omogočanje prizadeti javnosti, da se pripravi in učinkovito sodeluje v postopku okoljskega odločanja ob upoštevanju določb tega člena.“

6 Člen 9 Direktive 85/337 določa:

„1. Ko je sprejeta odločitev za izdajo ali zavrnitev soglasja k posegu, pristojni organ ali organi obvestijo zadevno javnost v skladu s primernimi postopki in dajo na razpolago javnosti naslednje podatke:

– vsebino odločitve in vsakršne z njo povezane pogoje,

– po pregledu pripomb in mnenj prizadete javnosti, glavne razloge in premisleke, na katerih temelji ta odločitev, vključno s podatki o poteku sodelovanja javnosti,

– po potrebi opis glavnih ukrepov, s katerimi se odpravi, zmanjša ali po možnosti izravna glavne škodljive posledice.

2. Pristojni organ ali organi obvestijo katero koli državo članico, s katero so se posvetovali v skladu s členom 7, tako da posredujejo tudi podatke iz odstavka 1 tega člena.

Države članice, s katerimi se je posvetovalo, zagotovijo, da so podatki na primeren način dostopni zadevni javnosti na njihovem ozemlju."

7 Člen 10a Direktive 85/337 določa:

„Države članice v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo zagotovijo članom zadevne javnosti:

a) ki imajo zadosten interes ali drugače,

b) ki uveljavljajo kršeno pravico, kadar jo upravno postopkovno pravo države članice zahteva kot predpogoj,

dostop do revizije postopka pred sodiščem ali pa pred drugim neodvisnim in nepristranskim organom, ki ga je vzpostavil zakon, da izpodbijajo materialno in postopkovno zakonitost odločitev, dejanj ali opustitev ob upoštevanju določb te direktive o sodelovanju javnosti.

Države članice določijo, na kateri stopnji se lahko izpodbijajo odločitve, dejanja ali opustitve.

[…]“

Nacionalna ureditev

8 Pravila o PVO, ki jih določa Direktiva 85/337, so bila najprej prenesena z uredbo o urejanju mest in podeželja iz leta 1988 (The Town and Country Planning (Assessment of Environmental Effects) Regulations 1988 (S. I. 1988/1199)).

9 Po spremembah prvotne različice Direktive 85/337 z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL L 73, str. 5) je bila ta uredba nadomeščena z uredbo o urejanju mest in podeželja (Anglija in Wales) iz leta 1999 (The Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 1999 (S. I. 1999/293)), kakor je bila spremenjena z uredbo o urejanju mest in podeželja (Anglija in

Wales) iz leta 2006 (The Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 2006 (S. I. 2006/3295), v nadaljevanju: uredba o PVO).

10 Priloge od 1 do 3 k uredbi o PVO ustrezajo prilogam od I do III k Direktivi 85/337.

11 Člen 2(1) uredbe o PVO določa, da „zahteva za PVO“ pomeni „zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za urbanistični projekt PVO“, to je za projekt za katerega je PVO nujna.

12 V skladu z isto določbo „urbanistični projekt PVO“ pomeni:

„a) urbanistični projekt iz priloge 1;

ali

b) urbanistični projekt iz priloge 2, ki bo zaradi dejavnikov, kot so njegova narava, velikost ali lokacija, verjetno pomembno vplival na okolje“.

13 Iz člena 2(1) uredbe o PVO izhaja, da urbanistični projekt pomeni „urbanistični projekt iz priloge 2“, kadar:

„[…] ustreza opisu iz stolpca 1 preglednice te priloge, za katerega ne velja izjema, in kadar:

(a) je treba kateri koli del tega urbanističnega projekta izvesti na občutljivem območju;

ali

(b) je upoštevni prag ali merilo iz ustreznega dela stolpca 2 preglednice v zvezi s tem urbanističnim projektom presežen ali izpolnjen“.

14 Odstavek 10, točka (b), v prilogi 2 k uredbi o PVO se nanaša na „projekte urbanističnega urejanja“ (stolpec 1), katerih površina urejanja je večja kot pol hektarja (stolpec 2).

15 V skladu s členom 2(1)(h) uredbe o PVO so območja s posebno lepo krajino (area of outstanding natural beauty) „občutljiva območja“.

16 Iz člena 4(2) uredbe o PVO izhaja, da se urbanistični projekt iz priloge 2 šteje za urbanistični projekt PVO, to je urbanistični projekt, za katerega je PVO nujna, kadar prosilec prostovoljno predloži „okoljsko izjavo“ v skladu z uredbo PVO, ali če lokalna služba za urbanizem na predlog ali po uradni dolžnosti sprejme mnenje o predhodni preveritvi, ki določa, da urbanistični projekt pomeni urbanistični projekt PVO.

17 Če k zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja iz priloge 2 ni priložena okoljska izjava, odločitve glede nujnosti določitve PVO sprejmejo lokalne službe za urbanizem z mnenjem o predhodni preveritvi in minister z navodili o predhodni preveritvi.

18 Člen 2(1) uredbe o PVO določa:

– mnenje o predhodni preveritvi („screening opinion“) je „pisno mnenje organa, pristojnega na področju urbanizma, glede vprašanja, ali je željeno urejanje urejanje PVO“, in

– navodila o predhodni preveritvi („screening direction“) so „navodila ministra glede vprašanja, ali je urejanje urejanje PVO“.

19 V skladu s členom 4(3) uredbe o PVO imajo navodila o predhodni preveritvi, ki jih izda minister, višjo veljavo od okoljskih izjav in mnenj o predhodni preveritvi, ki so jih sprejele lokalne službe za urbanizem.

20 V skladu s členom 5(4) uredbe o PVO mora biti mnenje o predhodni preveritvi sprejeto v treh tednih ali v daljšem roku, dogovorjenem s predlagateljem projekta.

21 V skladu s členom 5(6) uredbe o PVO, če organi ne izdajo mnenja o predhodni preveritvi v zakonsko določenih rokih, ali če iz mnenja izhaja, da je zadevno urejanje urejanje PVO, lahko oseba, ki je zahtevala mnenje, ali oseba, ki je vložila zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja, zahteva od ministra, naj izda navodila o predhodni preveritvi.

22 Člen 4(6) uredbe o PVO določa, da se, kadar so sprejeta mnenje o predhodni preveritvi ali navodila o predhodni preveritvi, ki opredeljujejo urejanje kot urejanje PVO, „temu mnenju ali navodilom priloži ustrezna pisna izjava, ki jasno in natančno podaja razloge za to ugotovitev“.

23 V skladu s členom 4(5) uredbe o PVO morajo biti v odločitvah o predhodni preveritvi upoštevana merila za preverjanje, ki so našteta v prilogi 3 k uredbi o PVO.

24 Med merili, ki so našteta v prilogi 3 k uredbi o PVO, so:

– „Značilnosti urbanističnih projektov“;

– „Lokacija urbanističnih projektov“, in

– „Značilnosti možnega vpliva“.

25 Vendar pa uredba o PVO ne določa obveščanja o razlogih za mnenje o predhodni preveritvi ali navodil o predhodni preveritvi, ki zadevnega urbanističnega projekta ne opredeljuje kot urbanističnega projekta PVO.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

26 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba Partnerships in Care (v nadaljevanju: PiC) oktobra 2004 pri lokalnem organu, pristojnem na področju urbanizma, Harrogate Borough Council (v nadaljevanju: svet), vložila zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za bolnišnično enoto srednje varnosti v HMS Forest Moor na zemljišču v podeželskem okolju, na območju Nidderdale s posebno lepo krajino („Nidderdale Area of Outstanding Natural Beauty“, v nadaljevanju: Nidderdale OPLK), kjer je bilo nekdanje ladijsko oporišče. Gradbeno dovoljenje je bilo izdano avgusta 2005.

27 Na podlagi tožbe, ki jo je vložil lokalni prebivalec, je High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, z odločbo z dne 5. aprila 2006 gradbeno dovoljenje razveljavilo, med drugim iz razloga, ker svet ni sprejel mnenja o predhodni preveritvi v zvezi s PVO.

28 Urbanistični svetovalec družbe PiC je 7. julija 2006 od sveta zahteval, naj v skladu s členom 5 uredbe o PVO izda mnenje o predhodni preveritvi.

29 Združenje prebivalcev za zaščito Nidderdala (Residents for the Protection of Nidderdale) je nato 24. julija 2006 pisalo svetu, da je PVO projekta nujna.

30 Svet je 25. avgusta 2006 izdal svoje mnenje o predhodni preveritvi z ugotovitvijo, da naj predlagani projekt ne bi imel pomembnega okoljskega vpliva in da zato ni bilo treba izvesti PVO.

31 C. Mellor je 4. septembra 2006 v imenu združenja prebivalcev za zaščito Nidderdala pisal svetu in navedel, da bi v mnenju o predhodni preveritvi morala biti določena PVO.

32 Družba PiC je 3. oktobra 2006 na podlagi mnenja sveta z dne 25. avgusta 2006 vložila zahtevo za izdajo zadevnega gradbenega dovoljenja iz postopka v glavni stvari.

33 Urbanistični svetovalci družbe PiC so 20. oktobra 2006, po tem, ko so bili seznanjeni, da svet spreminja svoje stališče v zvezi z nujnostjo izvedbe PVO, pisali Government Office for Yorkshire and the Humber in zahtevali od ministra, naj izda navodila o predhodni preveritvi.

34 Svet je 23. oktobra 2006 v novem mnenju dejansko spremenil svoje stališče in na podlagi podatkov, ki jih je predložil C. Mellor, ter po novih posvetovanjih odločil da je bila PVO potrebna.

35 Minister je po tem, ko je vlogo nanj naslovila družba PIC, 4. decembra 2006 izdal navodila o predhodni preveritvi, ki so pomensko nasprotovala zadnjemu mnenju, ki ga je izdal svet.

36 Minister je po ugotovitvi, da je bil zadevni projekt „projekt iz priloge 2“ v smislu uredbe o PVO, sprejel to odločbo:

„[…] po presoji izbirnih meril, naštetih v prilogi 3 k uredbi o PVO, in ugovorov, ki jih je predložil C. Mellor v imenu združenja prebivalcev za zaščito Nidderdala, je minister presodil, da projekt verjetno ne bo pomembno vplival na okolje zaradi dejavnikov, kot so njegova narava, velikost ali lokacija.

Zato je minister na podlagi pooblastil, ki so mu podeljena v členu 6(4) uredbe o PVO, odločil, da projekt, ki je opisan v vaši zahtevi in priloženih dokumentih, ni ‚projekt PVO‘ v smislu uredbe o PVO. Zato ni prizadeta nobena od dovoljenih gradbenih pravic, do katerih je upravičen vaš projekt v skladu s Town and Country Planning (General Permitted Developement) Order 1995 (odlok o urejanju mest in podeželja (splošno dovoljeni razvoj) iz leta 1995).

Ob upoštevanju zgoraj navedenih navodil se lahko zgoraj navedena zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja dalje obravnava, ne da bi bilo treba predložiti okoljsko izjavo“.

37 C. Mellor je 20. februarja 2007 pri High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division, vložil tožbo zoper odločbo ministra, da bi se ta navodila o predhodni preveritvi razveljavila.

38 High Court je ob upoštevanju, da je bila sodna praksa Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) od sodbe v zadevi R v Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, ex p. Marson (1998) ustaljena tako, da po eni strani ni potrebna obrazložitev zavrnitve, da se odredi PVO, in da po drugi strani, če je treba obrazložiti navodila, zadostuje obrazložitev, ki jo ponavadi poda minister, zavrglo tožbo, ne da bi odločilo o temelju.

39 V teh okoliščinah je Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), ki odloča o zadevi, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali morajo države članice na podlagi člena 4 [Direktive 85/337] seznaniti javnost z razlogi za odločitev, da za projekt s področja Priloge II [k tej direktivi] ni potrebna presoja v skladu s členi od 5 do 10 [navedene] direktive?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je bila ta obveznost izpolnjena z dopisom ministra (Secretary of State) z dne 4. decembra 2006?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, kakšen je v teh okoliščinah obseg obveznosti obrazložitve?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

40 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem izvedeti, ali je treba člen 4 Direktive 85/337 razlagati tako, da morajo države članice obvezno seznaniti javnost z razlogi za odločitev, da se projekt, za katerega velja Priloga II k tej direktivi, ne predloži v PVO.

Stališča, predložena Sodišču

41 Pritožnica iz postopka v glavni stvari meni, da mora biti odločitev, da PVO ni potrebna, zadostno obrazložena, da se zagotovi učinkovito pravno varstvo okolja in pravic državljanov.

42 Trdi, da je Sodišče to vprašanje že presojalo v sodbi z dne 10. junija 2004 v zadevi Komisija proti Italiji (C-87/02, ZOdl., str. I-5975, točka 49), v kateri je Sodišče ugotovilo, da Italijanska republika ni izpolnila svojih obveznosti, ker odlok, s katerim je bilo odločeno, da se zadevni ukrep v tej zadevi izvzame iz postopka PVO, ni bil obrazložen.

43 Poleg tega trdi, da to dodatno potrjujejo spremembe Direktive 85/337 v letu 1997. Od teh sprememb ta direktiva namreč obvezuje pristojen organ, da, kot izhaja iz njenega člena 4(3), upošteva ustrezna izbirna merila, določena v Prilogi III k navedeni direktivi,

kadar se presoja, ali mora biti projekt iz Priloge II k isti direktivi predmet PVO, in v skladu s navedenim členom 4(4) zahteva, da je odločitev pristojnih organov, ali naj se uporabi PVO, na razpolago javnosti. Vendar naj javnost ne bi mogla presojati zakonitosti takšne odločitve, če ni bila obveščena o razlogih za njo.

44 Vlada Združenega kraljestva navaja, prvič, da drugače kot druge določbe sekundarnega prava Skupnosti o okolju člen 4 Direktive 85/337 ne določa nobene obveznosti obrazložitve odločitve o tem, ali je treba izvesti PVO. Iz tega sklepa, da zakonodajalec Skupnosti namenoma ni določil obveznosti obrazložitve te odločitve.

45 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska trdi, drugič, da trditve, ki temeljijo na odločitvi Sodišča v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Komisija proti Italiji, v sporu o glavni stvari niso utemeljene, ker je v zadevi, v kateri je bila izdana tista sodba, neizpolnitev obveznosti temeljila na okoliščini, da ni bilo ničesar, kar bi omogočalo potrditev, da je pristojni organ dejansko preveril, ali je bilo treba zadevni projekt predložiti v PVO, tako kot je določena v nacionalni zakonodaji v skladu z členom 4(2) Direktive 85/337. Očitana neizpolnitev obveznosti se ni nanašala na neobrazložitev odločitve, da projekt ne bo predmet take presoje.

46 Komisija Evropskih skupnosti izpodbija razlago Združenega kraljestva zgoraj navedene sodbe Komisija proti Italiji in zlasti izpostavlja, da kljub temu, da v točki 49 navedene sodbe ni navedena beseda „obrazložitev“, iz te točke jasno izhaja, da se mora pristojni organ na takšen ali drugačen način sklicevati na vse podatke, ki dokazujejo, da je uporabil pravilna merila in upošteval upoštevne dejavnike. Ta zahteva je enaka obveznosti obrazložitve.

47 Komisija poleg tega trdi, da je zaradi sprememb, ki izhajajo iz Direktive 97/11, zlasti obveznosti držav članic, da v skladu s členom 4(4) Direktive 85/337 objavijo odločitve, ali se opravi PVO, še toliko bolj nujna obveznost obrazložitve takšnih odločitev. Po mnenju Komisije ta obveznost ne bi imela smisla, če ne bi bilo ustrezne obrazložitve zadevnih odločitev.

Odgovor Sodišča

48 Cilj Direktive 85/337 je med drugim, kot je navedeno v njeni peti uvodni izjavi, uvedba splošnih načel za PVO javnih in zasebnih projektov, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, z namenom, da se dopolnijo in uskladijo postopki soglasij za izvedbo teh projektov.

49 Direktiva 85/337 določa, da so določeni projekti s seznama v njeni Prilogi I obvezno predmet takšne presoje.

50 V nasprotju s tem pa morajo biti projekti, ki so navedeni v njeni Prilogi II, predmet takšne presoje le, če bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, in Direktiva 85/337 državam članicam v zvezi s tem prepušča diskrecijsko pravico. Vendar je ta diskrecijska pravica omejena z obveznostjo teh držav, določeno v členu 2(1) Direktive 85/337, da v presojo vplivov predložijo projekte, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, zlasti zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije (glej v tem smislu sodbi z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Kraaijeveld in drugi, C-72/95, Recueil, str. I-5403, točka 50, in z dne 23. novembra 2006 v zadevi Komisija proti Italiji, C-486/04, ZOdl., str. I-11025, točka 53).

51 Iz ciljev Direktive 85/337 tako nujno izhaja, da morajo pristojni nacionalni organi, ki se jim predloži zahteva za soglasje za izvedbo projekta iz Priloge II k tej direktivi, zlasti preizkusiti, ali je ob upoštevanju meril iz Priloge III k navedeni direktivi treba presoditi njihove vplive na okolje.

52 Tako je Sodišče v zgoraj navedeni sodbi z dne 10. junija 2004 v zadevi Komisija proti Italiji ugotovilo, da Italijanska republika ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive 85/337, ker je iz vseh dokazov, ki so mu bili predloženi, izhajalo, da pristojni organi niso opravili „predhodne preveritve“ nujnosti presoje, ki jo določa italijanska zakonodaja za zagotovitev uporabe odstavkov 2 in 3 člena 4 Direktive 85/337.

53 Predmet navedene sodbe je bila namreč obveznost, ki izhaja iz člena 4(2) Direktive 85/337, da se preveri, ali je za projekt nujna presoja, pred odločitvijo, da se jo zanj ne opravi.

54 Ker nobeden dokaz iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, ni potrjeval, da je bilo tako preverjanje opravljeno med upravnim postopkom za izdajo soglasja za izvedbo projekta obvoznice, je Sodišče razsodilo, da je bila neizpolnitev obveznosti iz Direktive 85/337, kot jo je zatrjevala Komisija, dokazana.

55 Sodišče je poleg tega v točki 49 iste sodbe pojasnilo, da mora odločba, v kateri pristojni nacionalni organ meni, da značilnosti projekta ne zahtevajo njegove predložitve v PVO,

vsebovati ali pa imeti priložene vse podatke za preveritev, da temelji na ustrezni predhodni preveritvi, izvedeni v skladu z zahtevami Direktive 85/337.

56 Vendar ne izhaja ne iz Direktive 85/337 ne iz sodne prakse Sodišča in zlasti ne iz navedene sodbe, da mora odločitev, da se projekt ne predloži v PVO, sama vsebovati razloge, iz katerih je pristojni organ odločil, da presoja ni bila nujna.

57 Vendar pa je iz navedenega razvidno, da morajo imeti tretje osebe, tako kot zadevni upravni organi, možnost, da se prepričajo, da je pristojni organ v skladu z določbami nacionalne zakonodaje dejansko preveril, ali je bila PVO nujna.

58 Poleg tega morajo imeti zadevni posamezniki, tako kot zadevni nacionalni organi, možnost, da zagotovijo spoštovanje te obveznosti preveritve, ki jo ima pristojen organ; če je potrebno, tudi po sodni poti. Ta zahteva se lahko izrazi, tako kot v postopku o glavni stvari, z možnostjo vložitve pravnega sredstva neposredno proti odločitvi, da se PVO ne izvede.

59 V zvezi s tem učinkovitost sodnega nadzora, ki se mora nanašati na zakonitost razlogov izpodbijane odločitve, na splošno vključuje možnost, da sodišče, ki mu je bila predložena zadeva, od pristojnega organa lahko zahteva, naj mu sporoči te razloge. Vendar je zlasti glede zagotavljanja učinkovitega varstva pravice, ki izhaja iz prava Skupnosti, treba, da lahko zadevne osebe branijo to pravico v najboljših možnih okoliščinah in da se imajo ob poznavanju vseh okoliščin zadeve možnost odločiti, ali imajo korist od tega, da se obrnejo na sodišče. Iz navedenega izhaja, da jih mora v enakih okoliščinah pristojen nacionalni organ seznaniti z razlogi, na katerih temelji njegova zavrnitev, bodisi v sami odločbi bodisi v poznejšem obvestilu, izdanem na podlagi njihove zahteve (glej sodbo z dne 15. oktobra 1987 v zadevi Heylens in drugi, 222/86, Recueil, str. 4097, točka 15).

60 To poznejše obvestilo je lahko podano ne le v obliki izrecne izjave o razlogih, temveč tudi z zagotavljanjem podatkov in ustreznih dokumentov v odgovor na vloženo zahtevo.

61 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4 Direktive 85/337 razlagati tako, da ne zahteva, da odločitev, da projekta, za katerega velja Priloga II k tej direktivi, ni treba predložiti v PVO, sama vsebuje razloge, zaradi katerih je pristojni organ odločil, da presoja ni bila nujna. Vendar pa, če to zahteva zainteresirana oseba, jo mora pristojen upravni organ v odgovoru na njeno zahtevo seznaniti z razlogi za sprejetje odločitve ali s podatki in ustreznimi dokumenti.

Drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje

62 Z drugim in tretjim vprašanjem želi predložitveno sodišče izvedeti, po eni strani, ali je ob pritrdilnem odgovoru Sodišča na prvo vprašanje vsebina odločitve, kot je ta v postopku v glavni stvari, takšna, da izpolnjuje obveznost obrazložitve, s katero bi bili zavezani pristojni organi, in po drugi strani, ali je glede na okoliščine primera potrebno opredeliti obliko, v kateri bi morala biti sprejeta ta obrazložitev.

63 Če, kot izhaja iz odgovora na prvo vprašanje, ni treba, da odločitev, da se ne izvede PVO, sama vsebuje razloge, lahko pristojni upravni organ na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje ali po lastni presoji v odločitvi navede razloge, na katerih je ta utemeljena.

64 V takem primeru mora biti ta odločitev takšna, da omogoča zainteresiranim osebam, da ob morebitnem upoštevanju dokazov, s katerimi bi lahko bili kasneje seznanjeni, presodijo možnost vložitve pravnega sredstva zoper njo.

65 V teh okoliščinah ni mogoče izključiti, da bi se lahko v postopku v glavni stvari obrazložitev ministra štela za zadostno, zlasti ob upoštevanju dokazov, s katerimi so bile zainteresirane osebe že seznanjene, če lahko te osebe od pristojnih organov zahtevajo in od njih pridobijo dodatne potrebne podatke, ki dopolnjujejo obrazložitev, kar nadzira sodišče.

66 Zato je treba na drugo in tretje vprašanje odgovoriti, da je – če so v odločitvi države članice, da se projekt, za katerega velja Priloga II k Direktivi 85/337, v skladu s členi od 5 do 10 navedene direktive ne predloži v PVO, navedeni razlogi, na katerih je utemeljena – ta odločitev zadostno obrazložena, kadar razlogi, ki jih vsebuje, skupaj z dokazi, ki so že bili dani v vednost zainteresiranim osebam in morebiti dopolnjeni z dodatnimi potrebnimi podatki, ki jim jih mora pristojna nacionalna uprava predložiti na njihovo zahtevo, omogočajo zainteresiranim osebam, da presodijo, ali je smiselno vložiti pravno sredstvo zoper to odločitev.

Stroški

67 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Člen 4 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003, je treba razlagati tako, da ne zahteva, da odločitev, da projekta, za katerega velja Priloga II k navedeni direktivi, ni treba predložiti v presojo vplivov na okolje, sama vsebuje razloge, zaradi katerih je pristojni organ odločil, da presoja ni bila nujna. Vendar če to zahteva zainteresirana oseba, jo mora pristojen upravni organ v odgovoru na njeno zahtevo seznaniti z razlogi za sprejetje odločitve ali s podatki in ustreznimi dokumenti.**

2. **Če so v odločitvi države članice, da se projekt, za katerega velja Priloga II k Direktivi 85/337, v skladu s členi od 5 do 10 navedene direktive ne predloži v presojo, navedeni razlogi na katerih je utemeljena – je ta odločitev zadostno obrazložena, kadar razlogi, ki jih vsebuje, skupaj z dokazi, ki so že bili dani v vednost zainteresiranim osebam, in morebiti dopolnjeni z dodatnimi potrebnimi podatki, ki jim jih mora pristojna nacionalna uprava predložiti na njihovo zahtevo, omogočajo zainteresiranim osebam, da presodijo, ali je smiselno vložiti pravno sredstvo zoper to odločitev.**

Podpisi